

חַת"ת לַיּוֹם רְבִיעִי פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת-מִסְעִי כ"ג תמוז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רְבִיעִי עִם רִש"י

כְּאֲשֶׁר שָׁתִי פְּרֻשֵׁיּוֹת מַחְבְּרוֹת, נְקוּדַת הַחֲבוּר הִיא תְּמִיד בַּחֲמֵשׁ שֶׁל יוֹם רְבִיעִי. לְכֹן, הַיּוֹם מְסִימִים אֶת פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת וּמִתְחִילִים אֶת פְּרֻשֵׁת מִסְעִי

אֶתְמוּל לְמַדְנוּ בַּחֲמֵשׁ שֶׁהַשְּׁבֻטִים רְאוּבֵן, גַּד וְחַצִי הַמְּנַשֶּׁה בְּקִשּׁוֹ מִמֶּשֶׁה לְהַשְׁאֵר לְגוֹר בְּאֶרֶץ הָאֱמוּרִי אוֹלָם הֵם יִלְחָמוּ בְּרֹאשׁ הַלּוֹחָמִים עַל כְּבוֹשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן כָּל הַשְּׁבֻטִים. הַיּוֹם נִלְמַד אֶת תְּשׁוּבַת מֶשֶׁה. נֶחֱזַר גַּם עַל 42 הַמַּסְעוֹת שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ בַּמַּדְבָּר.

מֶשֶׁה רְבֵנוּ מְסַפֵּים לַפְּשָׁרָה: מֶשֶׁה אָמַר לְבְנֵי הַשְּׁבֻטִים רְאוּבֵן גַּד שְׂאֵם יִקְיְמוּ אֶת מַה שֶׁהִבְטִיחוּ, וְיִלְחָמוּ בְּרֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְכַבּוֹשׁ אֶת הַחֲלָקִים הָאֲחֵרִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאֲדָמָה מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן. אִם לֹא, הֵם יַעֲנִשׁוּ עַל יְדֵי ה'. רְאוּבֵן וְגַד הִבְטִיחוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן- שֶׁהֵם יִשְׁאִירוּ אֶת הַמְּשֻׁפָּחוֹת וְהַצֹּאֵן שֶׁלָּהֶם בְּגִלְעָד וַיֵּצְאוּ עִם יְתֵר הַשְּׁבֻטִים לְהִלָּחֵם. לְכֹן מֶשֶׁה נָתַן לָהֶם אֶת הָאֲדָמָה שֶׁהִיְתָה שְׂיֻכַת לְסִיחֹן.

מַחְצִית מְשֻׁבֵט מְנַשֶּׁה מְקַבְּלִים גַּם הֵם נַחְלָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: מֶשֶׁה רְבֵנוּ גַם נָתַן אֶת מַמְלַכַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לְעוֹד שְׁתֵי מְשֻׁפָּחוֹת מְשֻׁבֵט מְנַשֶּׁה אֶפְלוּ שֶׁהֵם לֹא בְּקִשּׁוֹ לְגוֹר שֵׁם. עַל יְדֵי שְׁחֻצָה אֶת הַשְּׁבֻט כָּלָם יְכוּלִים לְרְאוֹת שֶׁזֶה אַכּוֹן חֶלֶק מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵיחֵת וְשֻׁבֵט מְנַשֶּׁה אֶהְבוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ יוֹתֵר מֵהַשְּׁבֻטִים הָאֲחֵרִים.

שְׁבֻטֵי גַד וְרְאוּבֵן לְקָחוּ אֶת עֲרֵי סִיחֹן וְאֶרְצוּ לְעָרִים לְשֻׁבַת וּמְקוֹם לְצֹאֵן שֶׁלָּהֶם. הֵם הִחְלִיפוּ אֶת שְׁמוֹת הָעָרִים כְּדִי לְהִרְאוֹת שֶׁהֵמָּקוֹם שֶׁיָּד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲחֵרֵי שֶׁנּוֹכְחוּ לְרְאוֹת אֶת הַהִשְׁתַּדְּלוּת לְהִרְאוֹת עַד כְּמָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גְּדוּלָה, שְׁבֻט מְנַשֶּׁה כְּבָשׁוּ עוֹד יוֹתֵר עָרִים, מֵעֵבֶר לְמַמְלַכַת עוֹג, וְגַם הֵם הִפְכוּ לְהֵיחֵת חֶלֶק מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

עֲכָשׁוּ נִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת פְּרֻשֵׁת מִסְעִי:

חֲזָרָה עַל מַסְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים לְהַפְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לְכֹן אָנוּ חוֹזְרִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּהֶם הָיוּ הַיְהוּדִים בְּמַהֲלָךְ הַנְּדוּדִים בַּמַּדְבָּר, 42 חֲנִיּוֹת.

הַתּוֹרָה מוֹנֶה אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲלֵיהֶם הִלְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהֵיחֵתָם בַּמַּדְבָּר הַחֵל מִיֵּצִיאַת מִצְרַיִם-מֵרַעְמֶסס לְסֻכּוֹת.

הַמְּקוֹם הָאֲחֵרוֹן אֲלֵיו נִדְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיחֵת בְּעֵרְבוֹת מוֹאָב לִיד הַיַּרְדֵּן.

תהלים / יום כ"ג לחדש פרקים ק"ח- קי"ב

דוד המלך, שכתב את ספר תהלים, הנהיג את בני ישראל במלחמות רבות. הוא כתב את התהלים כדי לעודד ולחמם את לבם של בני ישראל ולחזק את בטחונם בה, בזמנו ולכל הדורות שיבואו לאחר מכן.

בפרק ק"י, דוד המלך מתבונן לאחור ליהודי הראשון והראשון מהאבות, אברהם אבינו. מאברהם, שגם לחם בהרבה מלחמות, דוד המלך לומד את הסוד של המלחמה. בפסוק ג' נאמר: **"עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיה"** הפסוק הזה מדבר על אברהם ומשמעותו, שצבא העוזרים שלך (ענר אשכל וממרא שבאו לעזור לאברהם אבינו במלחמתו בארבעת המלכים) התנדבו ביום המלחמה, כשכר בגלל שאברהם נהג בקדשה ומהרגע שנולד והגיע להפיר את ה', הילדות שלו נעימה כמו טל.

בגלל הקדושה של אברהם, העמים האחרים באו לעזור לו. ובגלל שהפיר את ה' באשר היה מאד צעיר, והתנהג באופן של קדוש ה', זו היתה זכות עבורו שעזרה לו בשעת המלחמה. הרבי אמר פעמים רבות עד כמה הילדים היהודים חשובים בזמן מלחמה. הקדשה שלהם, התורה והתפלה יחד עם התנהגותם הטובה, הם אלו שיביאו ישועה לכל עם ישראל. ובפרק הזה אנו רואים שאברהם אבינו היה הראשון להראות דגמה בענין זה.

תניא / אגרת התשובה פרק ח' (כ"ג תמוז שנה פשוטה)

כדי לודא שהתשובה תחזיק מעמד לאורך זמן, צריכים להרגיש רחמנות על הנשמה, שעברה את כל המסע אל תוך העולם הגשמי שלנו. אנו צריכים לזכור מה קורה לנשמה כשהיא עוברת עברה. למדנו גם שהעברות הם כמו עננים שמסתירים את אור ה' מהנשמה שלנו. כשאנו מרחמים על הנשמה על ידי שחושבים את המחשבות האלה, לה' יש רחמנות עלינו והוא מתקן את הדברים הלא טובים שקרו כתוצאה מהעברה.

כשאנו חושבים על מה שקורה כאשר אנו עוברים עברה (כדי שלא נרצה לעבור עליה שוב חס ושלום) ה' מוחה את העברות. זה כמו שרוח גדולה באה ונושבת בינות לעננים, כך שאנו יכולים לראות שוב את השמש- הקשר שלנו לה', כבר לא מסתר עוד. זו נקראת **תשובה תמאה**.

היום יום / כ"ג תמוז

היום לומדים מהו מנהג חב"ד בנוגע לקריאת התורה כאשר קוראים את פרשת מסעי בנפרד (ולא יחד עם פרשת מטות).

מלבד קריאת התורה בשבת מדי שבוע קוראים את הפרשה הבאה בשבת בתפלת המנחה, בימי שני וחמשי. בדרך כלל העליה הראשונה נחלקת לשלושה חלקים- כהן, לוי וישראל הנקראים לעלות לתורה.

מנהגנו הוא כשמטות ומסעי אינם מחברים, כאשר קוראים בפרשת מסעי, קוראים בתורה עד סוף כל המסעות שבני ישראל עברו למרות שזה יוצא עד הסוף של "שני" (העליה השנייה).

ספר המצוות / מצות עשה ג', ד', ט'

בספר המצוות של היום לומדים 3 מצוות מאד חשובות שהן מצוות תמידיות- מקימים אותם בכל

1. **מצות עשה ג'** – עלינו לאהב את ה' (התנאי עוזר לנו לדעת איך).
2. **מצות עשה ד'** – שתהיה לנו יראת שמים. (פחד מה' וחשש מלעשות משהו שה' לא רוצה).
3. **מצות עשה ט'** – אדם צריך להיות מוכן למסור את נפשו על קדוש ה' על אחד משלשת העברות עליהם נאמר: "יהרג ואל יעבור". (אלו הן- עבודה זרה, גלוי עריות, שפיכות דמים חס ושלום).

רמב"ם / הלכות יסודי התורה פרקים ד', ה', ו'

פרק ד' - לומדים על העולם, הרמב"ם אומר שעל ידי הבנת העולם נוכל לאהב את ה' יותר ותהיה לנו יראת שמים.

פרק ה' - לומדים על המצוה של קדוש ה', שאדם צריך להיות מוכן אפילו לותר על חייו כדי שלא לעבור על עברות מסוימות. לומדים זאת מ"שמע ישראל" שיש לאהב את ה' "בכל נפשך" – עם כל הנשמה אפילו אם צריך לותר על הנשמה.

פרק ו' - הרמב"ם גם מדבר על הקדשה שיש בשמו של ה' כאשר הוא כתוב, זו הסבה שגונזים ספרי תורה שהתבלו, או דפים שיש בהם את שמו של ה', וקוברים אותם. מה עושים עם הגניזה בבית שלכם?

זרכי החסידות / הלכות בית הבחירה – עזרת ישראל

בשעולים את 15 המדרגות מעזרת הנשים נכנסים דרך שערים (שערי ניקנור הגדולים, כאשר הם פתוחים) לתוך עזרת ישראל. זה המקום שבו נתן לעמוד ולצפות בעבודת הכהנים והבאת הקרבנות. במקום זה לאף אדם אסור לשבת, מלבד אדם אחד. האם אתם יודעים למי מתר לשבת בעזרה?
אדם שמביא קרבן, מתר לו להתקרב כדי לראות כיצד הכהנים שוחטים אותו ומביאים אותו למזבח. מלבד זאת, יש להשאר בעזרת ישראל. אפשר לראות את המקום שבו עזרת ישראל מסתיימת בגלל שזה המקום שבו עומד הדוכן עבור הלויים כדי שיוכלו לשיר ועבור הכהנים כדי שיוכלו לברך את בני ישראל. המזבח והבית – שבו הקדש וקדש הקודשים, נמצאים יותר בפנים, בעזרת הכהנים.